

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Romanorum Pontificum Cum Reflexionibus
Historicis**

Kolb, Gregor

Augustæ Vindelicorum, 1727

VD18 14497719

Seculum decimum octavum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70934)

*Seculum decimum octavum.*CCXLIV. Clemens XI. Albanus
Urbinas.

JOANNES Franciscus Urbini Umbriae principi urbe natus est anno 1649. ex illustri genitore Carolo Albano de Patritia Albanorum gente, togâ & sagô plurium virorum insignium conspicua. Annum numerans ætatis undecimum à Carolo patre Romam perductus, in Collegio Romano sub cura Patrum Societatis fundamenta posuit virtutibus ac scientiis; quales ac quantæ sint, procul dubio orbis noverit universus. Vigesimalium ætatis annum emensus inter Canonicos D. Laurentii in Damaso cooptatus, post exactum ibidem septennium facile viam ad ardua invenit munia: ab Innocentio enim XI. variis exornatus officiis, ab Alexandro VIII. promeritam dudum purpuram accepit anno 1690. Toto dein decennio tam Alexandro, quàm Successori Innocentio XII. dum in negotiis omnibus difficillimis præsto fuit, anno demum 1700. ætatis 51. in Pontificem eligi ante quosvis æmulos ætate multum superiores promeritus fuit; etsi unus ipse se indignissimum tanto honore constanter diceret, fufis in rei fidem copiosis precibus & lacrymis, quibus Pontificiam tiaram in digniores se, ut aiebat, transferri dum petendo nihil effecerat, postulare multo tempore non destitit. Postquam verò se precibus & lacrymis perorasse incassum animadvertit, manum ad Ecclesie clavum admovens, supremi Nacleri munus numeris omnibus implevit ab exordio suo usque ad finem perseverans perbene: in principio enim regiminis sui immortale sibi jam comparavit nomen, iniquissimo tempore Pontifi-

catuum suum auspiciatus & prosequi coactus, quo nimirum Imperatores
 gemini, Leopoldus Pater & Josephus Filius mortem oppetiēre bellis
 fatigati perpetuis, Fratre CAROLO Rege & mox Imperatore belli
 discriminibus maximis pariter implicito: adhuc tota Europa bellis inun-
 dante; Gallia maximē & Belgio Jansenii zizaniis infecto; Turcarum
 copiis Peloponensium rapiētib; & paulò post Hungariam rupto in-
 duciarum fœdere invadentibus; Hispanis etiam novis his belli turbini-
 bus ansam præbentibus; tandem tamen diversis bellantium partibus in
 pacis partes ita consentientibus, ut inter Germaniam & Galliam, ac
 tandem etiam Hispaniam arma quieverint, ut incrementum Ecclesia
 & Imperium sumerent annitente plurimùm Romanorum Pontifice
 Clemente & CAROLO Cæsare. Quibus denuò accessit ita maxima
 pars Gallia, ut post gravissimas inter Episcopos & Doctores contro-
 versias eorum alii manus victoribus porrexerint, pertinaciores alii
 exulare, aut minimùm filere iussi fuerint Ecclesiastica simul & Regia
 potestate coërciti. Inter tot Ecclesia & Reipublicæ fluctus ac tem-
 pestates ut non deessent, qui Petri naviculam supremo Naclero
 navarchi proximi juvarent dirigere, diversis annis & vicibus Car-
 dinales universim 50. vel plures sibi selegit, universæ terræ cardines
 ritè firmaturus. Ut simul Ecclesia Romana plures eòsque novos
 numeraret inter Cœlites Patronos, Divorum numero accensuit
 DD. Pium V. Pontificem ex Ordine D. Dominici, Andream Avel-
 linum Ord. S. Cajetani, Felicem Cantalicem Capucinum, & Cathari-
 nam Bononiensem Ord. S. Clarae. Beatorum honores publicos Fran-
 cisco Regis, Stanislao autem Kostka eidem Beatorum Catalogo jam
 olim inserto decrevit cultum Divis proprium, necdum tamen ritu
 solenni promulgatum. Tanta Clementis XI. gesta ornârunt multis
 modis virtutes multæ, quibus per annos 21. & menses 4. illustra-
 vit Ecclesiam adeò, ut plurimi Pontificum hoc nostro præsertim tem-
 pore Argi & observatores oculati nihil invenerint, quod jure crimi-
 narentur, sæpè convicti virtute contraria, dum vitium malè notare,
 & malè notatum in vulgus spargere infamibus libellis & paginis non
 sunt veriti. Fecerunt proin ii optimè, qui post fata Clementis hu-
 jus scripserunt, talem ac tantum hunc extitisse Pontificem, qualis ac
 quan-

quantus fuerit meritis inter paucos, eosque maximi nominis Pontifices numerari: paucis nimirum in Pontificum longâ serie cessit, annorum numero minor, multis præcessit, virtutum decore & ritè gestorum gloria longè major.

CCXLV. Innocentius XIII. Romanus.

MICHAEL Angelus de Comitibus ex illustrissima & vetustissima Romana Principum familia natus longâque Romanorum Pontificum ac Cardinalium hæc ex familia descendenti serie ornatus, & ipse tandem Cardinalis ac Summus Pontifex anno præsentis nimirum 1721. electus his maximis honoribus prælusit iis muneribus, quæ plùs oneris, quàm honoris secum ferre consueverunt: Nuntius enim missus est ad Helvetiorum Republicam; dein verò ad Lusitaniæ Regem inter difficultates versatus perpetuas. Semper in eo omnium admirationem merita est perspicax prudentia, & constantia summa, quæ etiam in vultu constanter innubi inter difficultatum nubila & nebulas fuit notata. Jurium Ecclesiæ & Authoritatis Pontificiæ retinentissimus erat, parùm metuens homines qualescunque, cum DEI & Ecclesiæ causam ageret. Omnibus æquis ex æquo æquissimus nulli partium studio unquam irretitus, flecti non poterat, ut aliò inclinaret, quàm quo Justitia & Honestas traherent. Rara & gloriosa felicitate omnium, ut ajunt, omninò Cardinalium Electorum votis Pontifex electus, omnibus statim orbis Principibus gratus acceptusque habebatur. Corporis statura excelsa, facies Majestate plena cum naturæ, scientiarum & virtutum selectissimarum dotibus conjuncta promisit Urbi & Orbi universo non nisi faustissima; quorum non exiguam partem cum inter spes Pontificias experti fuimus, & experiri diutiùs ardentè desideravimus, inexpectatam mortem cum facinoribus intra duorum annorum & decem mensium breve compendium optimè patratis dolore omnium singulari intelleximus. Atque Pontificem hunc jure gratulari sibi poterant per Ecclesiam Orthodoxam regna universa, præcipuè verò post

Italiam Germania, Gallia, Hispania &c. quæ in pace perpetua conservare dum studuit, conservavit, Pontifex *verè Pacificus* dicendus. Omnium loco sit testis Gallia tot malis in exordio Pontificatus Innocentiani oppleta, ut eidem regno ruinam ultimam vel ipsi hostes domestici, Religione parùm Catholici, minitati fuerint. Rem tamen oppidò periculosam partim cunstando, partim multa pacificè significando restituit, latus in silentio; & gloriam dans Deo. Multa alia egit, multa alia cœpit agere universæ Ecclesiæ meritò jucunda, quæ tamen in Benedictum XIII. transtulit Christus humano Judice & Pontifice major Judex & Pontifex, vocato ad cœlestem Pontificum seriem Innocentio XIII. an. Salutis nostræ 1724. 7. Martij.

CCXLVI. Benedictus XIII.

Neapolitanus.

BENEDICTUS XIII. ex illustrissima Ursinorum Prosapia an. 1649. 2. Feb. natus, & non nisi optimis moribus ac virtutibus ab ineunte ætate exornatus, ex clarissimo suo sanguine in Ecclesiastico simul & Politico statu nactus est profectò multos viros, à quibus ad honores & dignitates piè desiderandas est invitatus. Proinde instar prodigii videri poterat, quòd opere non fuerit pertractus: præterquam enim, quòd una ex parte Senatorum, Ducum ac Consulum ex Ursino stemmate prognatorum agmen integrum ad sui imitationem alliceret, ex parte altera quadraginta purpurati Patres & quatuor Pontifices ad Ecclesiasticas dignitates præclaris suis facinoribus raperent, incitamentum Vincentio Ursino juveni inter Magnates fortiter retinendo fortissimum esse poterant decem Reginae ex Ursina domo ad sublimia Europæ solia evocatæ, simulque duodecim partim Imperatorum, partim Regum filia nuptiali fœdere Ursino Nomini desponsatæ. Tot tamen ac tantis honorum vinculis non captus Vincentius, sese capiendum ultrò dedit totum aliis ex eodem Ursino stemmate natis antecessoribus, vitæ Probitate & morum Sanctitate clarissimis, quorum octodecim nomina ordine temporum referunt Historici sequenti tabula:

1. DD. Joannes & Paulus Urfini fratres Martyrio coronati.		secul. IV.
2. D. Ursinus Episcopus Bituricensis.		
3. D. Volusianus Martyr Archiepiscopus Tolosanus.		
4. D. Benedictus Monachorum Patriarcha.		
5. D. Scholastica D. Benedicti Soror.		secul. VI.
6. D. Ursinus Presbyter.		
7. D. Batildis Clodovæi II. Francorum Regis conjux.		secul. VII.
8. D. Paulus I. Sum. Pont.		secul. VIII.
9. D. Albertus Episcopus Pragensis.		
10. D. Gaudentius Pragensis Episcopus.		secul. X.
11. D. Bernardus Episcopus Aprutinus.		
12. D. Joannes Episcopus Traguriensis.		secul. XII.
13. D. Jordanus S. R. E. Card. Cisterciensis.		
14. D. Valerius Episcopus Nucerenis.		
15. D. Matthæus Card. Ord. Prædicat.		secul. XIII.
16. D. Joannes Monachus Cassinensis.		
17. D. Latinus Card. ejusdem Præd. Ord.		secul. XIV.

Tot Divorum sanguine sibi junctorum secuturus vestigia, & exempla vetera exemplis novis renovaturus Vincentius, magnanimo pede calcatis quibusvis honorum gradibus in D. Dominici familia ad religiosæ paupertatis & obedientiæ pedes sese abjecit juvenis castitatis perpetuæ studiosissimus. Paucis annis ibidem in addiscenda virtute & doctrina positus an. ætatis suæ 23, à Clemente X. Pont. an. 1672. ad Cardinalitiam dignitatem invitatus maximè est promotus; quo ex tempore arduum suum munus ex amussim adimplevit, simul tamen etiã à religiosis suis fratribus diversum nihil expetivit, candidis enim D. Dominici insignibus probè retentis, inter Monasterii claustra maximam temporis partem degebat habitu, habitatione, linguâ, manu, mensâ totus D. Parentis sui filius perpetuus. Verbis fecerunt fidem facta non pauca, quibus nunc de genu supplex à sui Ordinis moderatoribus piaculare signum extorsit; nunc ad peregrinorum pedes abluendos sacras manus admovit; nunc ægrotos ex infima etiã plebe invisit; nunc inter mendicorum turmas stipem largissimam distribuit, nunc diebus solennioribus Christiana elementa congregatis parvulis explicavit; nunc ad confertissimum auditorium dixit, ipsius D. Gregorii M. Ambrosij, & Chrysostomi glorioso nomine

mine ab Auditoribus simul & Scriptoribus honoratus diligere decorem domus Dei gnaviter doctus, aut veriùs alios ipse docens, templa & altaria plurima suismet impensis priùs exornata divinis honoribus consecravit adeò, ut Cardinalem Ursinum simulque Archiepiscopum Beneventanum jam in priori seculo ingens sacrarum ædium numerus vel conditorem, vel restauratorem munificentissimum fuerit veneratus. Plura de recens creato Pontifice Benedicto XIII. memorare abstineo, quamvis non deessent plura singulari encomio dignissima capita. Haftenus etiam de vivo Pontifice multa dicere non fuisset mens aut animus, nisi pleraque pridem dicta, scripta, & typis publicis impressa mihi suppeditassent libri in orbe jam notissimi, ex quibus non tam Poëtarum præsentia, quam vaticinia colligere licuit; in rei testes legantur verba Authoris quinque ab hinc lustris jam in lucem edita & ita sonantia: *que dum mecum reputo, Eminentissime Princeps, dumque vel dignitatem tuam, vel rerum à te gestarum amplitudinem animo complector, non sine aliquo fortasse Nummis afflatu sic statuendum censeo: Te, qui nunc libros de anni sancti Jubileo privatis auspiciis ad publicam utilitatem foro committi imperas, post quinque NB. lustra Pontificia auctoritate diploma de anno sancto indicendo promulgaturum.*

Accessit in ejusdem Authoris opere programma in oraculum sanè conversum. Author ita scripsit:

En programma!

Vincentius Maria Ursinus Dominicanus.

En Oraculum!

Vir mirus scando in Vaticanum sine nisu.

Vaticanum conscendisse sine nisu, sine labore, sine ambitu, contemptum jam habet Orbis non orthodoxus duntaxat, sed & Heterodoxus; cum temporis nostri historia etiam A catholicorum tabulis publicis impressa inter alia testetur Lectoribus, Vincentium Ursinum ea methodo electum esse Romanum Pontificem, ut ipse solus unanimi Cardinalium Calculo repugnârit, quinquaginta duorum annorum jam Cardinalis Ecclesiæ obedientissimus, & ob hoc ipsum Supremo Solio dignissimus.

CHRO.